

31983L0182

23.4.1983.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 105/59

PADOMES DIREKTĪVA**(1983. gada 28. marts)****par nodokļu atbrīvojumiem, ko Kopienā piemēro dažu transportlīdzekļu pagaidu ievēšanai no vienas dalībvalsts citā**

(83/182/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ar turpmāk minētiem nosacījumiem dalībvalstis piešķir atbrīvojumus:

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 99. pantu,

— no apgrozījuma nodokļiem, akcīzes nodokļiem un citiem patēriņa nodokļiem,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

— no pielikumā minētajiem nodokļiem.

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

2. Šā panta 1. punktā minētie atbrīvojumi attiecas arī uz parastām rezerves daļām, piederumiem un aprīkojumu, ko ievēd kopā ar minētajiem transportlīdzekļiem.

tā kā Kopienas rezidentu brīvu pārvietošanos Kopienā traucē nodokļu režīms, ko piemēro dažu privātām vai profesionālām vajadzībām izmantojamu transportlīdzekļu pagaidu ievēšanai;

3. Šā panta 1. punktā minētos atbrīvojumus neattiecinā uz saimnieciski izmantojamiem transportlīdzekļiem.

tā kā šā nodokļu režīma radīto šķēršļu likvidācija ir īpaši vajadzīga, lai izveidotu ekonomikas tirgu ar vietējam tirgum līdzīgām iezīmēm;

4. a) Šī direktīva neattiecas uz tādu privātu transportlīdzekļu, autopiekabju, izprieceļojumu kuģu, privātu lidmašīnu un velosipēdu ievēšanu, kas paredzēti privātām vajadzībām un kas nav iegādāti vai ievēsti saskaņā ar vispārējiem nodokļu uzlikšanas nosacījumiem, kuri ir spēkā kādas dalībvalsts vietējā tirgū, un/vai ko izvešanas sakarā atbrīvo no apgrozījuma nodokļiem, akcīzes nodokļiem vai citiem patēriņa nodokļiem, vai atmaksā šos nodokļus.

tā kā dažos gadījumos ir jāvar skaidri noteikt, vai personai patiešām ir dalībvalsts rezidenta statuss;

tā kā pirmajā posmā šo direktīvu ir vēlams attiecināt tikai uz tiem transportlīdzekļiem, kas iegādāti vai ievēsti saskaņā ar vispārējiem nodokļu uzlikšanas nosacījumiem, kas ir spēkā kādas dalībvalsts vietējā tirgū,

Šis direktīvas piemērošanas nolūkā uzskata, ka dalībvalsts vietējā tirgus vispārējie nodokļu uzlikšanas nosacījumi ir ievēroti, ja transportlīdzekļi iegādāti, kā to paredz Direktīvas 77/388/EEK ⁽⁴⁾ 15. panta 10. punkts; dalībvalstis tomēr var uzskatīt, ka šiem nosacījumiem neatbilst transportlīdzekļi, kas iegādāti tā, kā to paredz minētā 10. punkta trešais ievilkums;

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants**Piemērojums**

1. Mehānisku sauszemes transportlīdzekļu (tostarp piekabju), autopiekabju, izprieceļojumu kuģu, privātu lidmašīnu, velosipēdu un jājamzīrgu pagaidu ievēšanai no kādas dalībvalsts saskaņā

b) Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu līdz 1985. gada 31. decembrim pieņem Kopienas noteikumus par atbrīvojumu piešķiršanu transportlīdzekļiem, kas minēti a) apakšpunkta pirmajā daļā, ņemot vērā to, ka, no vienas puses, ir jāizvairās no nodokļu dubultas uzlikšanas un, no otras puses, jānodrošina parasta, pilnīga nodokļu uzlikšana transportlīdzekļiem, kas paredzēti izmantošanai privātām vajadzībām.

⁽¹⁾ OV C 267, 21.11.1975., 8. lpp.⁽²⁾ OV C 53, 8.3.1976., 37. lpp.⁽³⁾ OV C 131, 12.6.1976., 50. lpp.⁽⁴⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

a) "saimnieciski izmantojams transportlīdzeklis" ir jebkurš sauszemes transportlīdzeklis, kura uzbūve un aprīkojums ir piemērots un paredzēts tam, lai par maksu vai bez maksas pārvadātu:

— vairāk nekā deviņus cilvēkus, ieskaitot vadītāju,

— preces,

kā arī visi sauszemes transportlīdzekļi, kas paredzēti īpašiem mērķiem, bet nav saistīti ar pārvadāšanu;

b) "privāts transportlīdzeklis" ir jebkurš sauszemes transportlīdzeklis, ieskaitot tā piekabi, ja tāda būtu, kas nav a) apakšpunktā paredzētais transportlīdzeklis;

c) transportlīdzekļa "izmantošana profesionālām vajadzībām" ir attiecīgā transportlīdzekļa tieša izmantošana darbībās, ko veic par maksu vai peļņas nolūkā;

d) "izmantošana privātām vajadzībām" ir katra izmantošana, kas nav izmantošana profesionālām vajadzībām.

3. pants

Dažu transportlīdzekļu pagaidu ievēšana, lai izmantotu privātām vajadzībām

Atbrīvojumu no 1. pantā paredzētajiem nodokļiem piešķir privātu transportlīdzekļu, autopiekabju, izprieceļojumu kuģu, privātu lidmašīnu un velosipēdu pagaidu ievēšanai uz pārtrauktu vai nepārtrauktu laiku, kas 12 mēnešu laikā nepārsniedz 6 mēnešus, ievērojot šādus noteikumus:

a) privātpersonai, kas ievē šīs lietas:

aa) ir pastāvīga dzīvesvieta dalībvalstī, kas nav pagaidu ievēduma dalībvalsts;

bb) šie transportlīdzekļi jāizmanto privātajām vajadzībām;

b) pagaidu ievēduma dalībvalstī transportlīdzekļus nevar atsavināt vai iznomāt, vai patapināt šās valsts rezidentiem. Tomēr privātus transportlīdzekļus, kas pieder transportlīdzekļu nomas uzņēmumam, kura galvenais birojs ir Kopienā, var

atkārtotas izvešanas nolūkā atkārtoti iznomāt personām, kam nav rezidenta statusa, ja šie transportlīdzekļi atrodas valstī nomas līguma dēļ, kas beidzies attiecīgajā valstī. Nomas uzņēmuma darbinieks transportlīdzekļus var nogādāt dalībvalstī, kurā tie sākotnēji iznomāti, arī tad, ja šis darbinieks ir pagaidu ievēduma dalībvalsts rezidents.

4. pants

Tādu privātu transportlīdzekļu pagaidu ievēšana, ko paredzēts izmantot profesionālām vajadzībām

1. Tādu privātu transportlīdzekļu pagaidu ievēšanai, ko paredzēts izmantot profesionālām vajadzībām, atbrīvojumu no 1. pantā paredzētajiem nodokļiem piešķir, ievērojot šādus noteikumus:

a) privātpersonai, kas ievē privātu transportlīdzekli:

aa) ir pastāvīga dzīvesvieta dalībvalstī, kas nav pagaidu ievēduma dalībvalsts;

bb) pagaidu ievēduma dalībvalstī transportlīdzekli neizmanto personu pārvadāšanai par maksu vai gūstot citus materiālus labumus, vai arī preču rūpnieciskai vai komerciālai pārvadāšanai par maksu vai bez maksas;

b) pagaidu ievēduma dalībvalstī privātu transportlīdzekli nevar atsavināt, iznomāt vai patapināt;

c) privātais transportlīdzeklis ir iegādāts vai ievests saskaņā ar nodokļu uzlikšanas vispārējiem nosacījumiem, kas ir spēkā tās dalībvalsts vietējā tirgū, kura ir lietotāja pastāvīgā dzīvesvieta, un šo transportlīdzekli izvešanas sakarā neatbrīvo no apgrozījuma nodokļa, akcīzes nodokļa vai cita patēriņa nodokļa vai neatmaksā šos nodokļus.

Uzskata, ka šis nosacījums ir ievērots, ja transportlīdzeklim ir standarta reģistrācijas numura zīme, kas izsniegta reģistrācijas dalībvalstī un kas nav pagaidu zīme.

Tomēr, ja tie ir privāti transportlīdzekļi, kas reģistrēti dalībvalstī, kur standarta reģistrācijas numura zīmes izsniegšana nav atkarīga no tā, vai ir ievēroti vietējā tirgus vispārējie nodokļu uzlikšanas nosacījumi, lietotājiem jāsniedz pierādījumi par patēriņa nodokļu nomaksu.

2. Šā panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu piemēro:

— septiņus mēnešus, nepārtraukti vai ar pārtraukumiem, divpadsmit mēnešu laikā, ja privātu transportlīdzekli ievē kāds no

tirdzniecības starpniekiem, kas minēti Direktīvas 64/224/EEK 3. pantā ⁽¹⁾,

— sešus mēnešus, nepārtraukti vai ar pārtraukumiem, divpadsmit mēnešu laikā visos pārējos gadījumos.

5. pants

Privātu transportlīdzekļu pagaidu ieviešanas īpaši gadījumi

1. Atbrīvojumus no 1. pantā paredzētajiem nodokļiem par privātu transportlīdzekļu pagaidu ieviešanu piešķir šādos gadījumos:

- a) ja privātu transportlīdzekli, kas reģistrēts lietotāja pastāvīgās dzīvesvietas valstī, izmanto regulāriem braucieniem, lai no dzīvesvietas nokļūtu darbavietā, kas ir citā dalībvalstī, un atpakaļ. Uz šo atbrīvojumu neattiecas nekādi laika ierobežojumi;
- b) ja students, kādā dalībvalstī uzturoties vienīgi studiju nolūkos, lieto privātu transportlīdzekli, kas reģistrēts viņa pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī.

2. Šā panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu piešķiršana ir atkarīga tikai no šīs direktīvas 4. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā paredzēto noteikumu ieviešanas.

6. pants

Atbrīvojums, ko piešķir par jājamzirgu pagaidu ieviešanu izjādēm

Atbrīvojumu no 1. pantā paredzētajiem nodokļiem ikvienā dalībvalstī uz trīs mēnešiem piešķir par jājamzirgu pagaidu ieviešanu, ja:

- a) jājamzirgi nonāk pagaidu ievaduma dalībvalstī, lai jātnieki varētu doties izjādēs un/vai izjādes laikā. Dalībvalstis var atbrīvojumu nepiemērot, ja to iedzīvotāji zirgu ieviešanai izmanto transportlīdzekļus;
- b) atbrīvojums ir lūgts, vēlākais ieceļojot pagaidu ievaduma dalībvalsts teritorijā. Ja atbrīvojumu lūdz pirms pagaidu ieviešanas, tad jātnieku var atbrīvot no pienākuma ievaduma dalībvalsts teritorijā ieceļot caur robežposteni;

⁽¹⁾ OV 56, 4.4.1964., 869./64. lpp.

- c) pagaidu ievaduma dalībvalstī jājamzirus nedrīkst iznomāt, patapināt vai atsavināt trešai personai, vai izmantot mērķiem, kas nav izjādes.

7. pants

Vispārīgi principi pastāvīgas dzīvesvietas noteikšanai

1. Šajā direktīvā "pastāvīga dzīvesvieta" nozīmē vietu, kur persona parasti dzīvo, t.i., vismaz 185 dienas kalendārā gadā, personīgu un profesionālu saistību dēļ vai, ja personai nav profesionālu saistību, privātu saistību dēļ, kas nosaka ciešu saikni ar vietu, kurā tā dzīvo.

Personai, kuras profesionālās un personīgās saistības ir dažādās vietās un kurai tādēļ nākas pārmaiņus uzturēties dažādās vietās divās vai vairākās dalībvalstīs, par pastāvīgo dzīvesvietu tomēr uzskata vietu, ar kuru ir personīgas saistības, ja persona tur regulāri atgriežas. Šis pēdējais nosacījums nav jāievēro, ja persona dalībvalstī atrodas, lai noteiktu laiku veiktu kādu uzdevumu. Mācības universitātē vai skolā neuzskata par pastāvīgās dzīvesvietas maiņu.

2. Privātpersonas sniedz pierādījumus par savu pastāvīgo dzīvesvietu visiem iespējamiem līdzekļiem, tādiem kā personas apliecība vai jebkurš cits derīgs dokuments.

3. Ja ievaduma dalībvalsts kompetentās iestādes apšaubu paziņojuma ticamību, kas saskaņā ar 2. punktu sniegts par pastāvīgo dzīvesvietu, vai arī lai veiktu kādu īpašu pārbaudi, tās var pieprasīt jebkādu informāciju vai papildu pierādījumus.

8. pants

Papildu noteikumi pastāvīgās dzīvesvietas noteikšanai gadījumos, kad privātu transportlīdzekli izmanto profesionālām vajadzībām

Izņēmuma gadījumos, kad ievaduma dalībvalsts iestādēm gan ir iesniegta papildu informācija, kas minēta šīs direktīvas 7. panta 3. punktā, bet tomēr paliek nopietnas šaubas, tādu privātu transportlīdzekļu pagaidu ieviešanai, ko paredzēts izmantot profesionālām vajadzībām, var noteikt drošības naudas iemaksu.

Ja transportlīdzekļa lietotājs tomēr pierāda, ka viņa pastāvīgā dzīvesvieta ir citā dalībvalstī, ievaduma dalībvalsts iestādēm

drošības nauda ir jāatmaksā divos mēnešos pēc pierādījuma iesniegšanas.

9. pants

Īpašs režīms

1. Dalībvalstis ir tiesīgas saglabāt un/vai noteikt režīmu, kas ir liberālāks par šajā direktīvā paredzēto režīmu. Tās jo īpaši ir tiesīgas pēc ievēdēja lūguma atļaut pagarināt pagaidu ievēšanu uz laiku, kas ilgāks par šīs direktīvas 3. pantā un 4. panta 2. punktā paredzēto laiku. Pēdējā minētajā gadījumā dalībvalstis ir tiesīgas iekasēt pielikumā minētos nodokļus par laika posmu, kas pārsniedz šajā direktīvā paredzēto. Dalībvalstis var arī atļaut 3. panta b) apakšpunkta otrajā teikumā minētos privātos transportlīdzekļus atkārtoti iznomāt ievēduma dalībvalsts rezidentiem, lai šos transportlīdzekļus atkārtoti izvestu.

2. Dalībvalstis, pamatojoties uz šo direktīvu, nekādā ziņā nevar Kopienā piemērot mazāk labvēlīgus nodokļu atbrīvojumus par tiem, ko tās piešķirtu attiecībā uz transportlīdzekļiem no trešām valstīm.

3. Dānijas Karalistei ir atļauts atstāt spēkā savus noteikumus attiecībā uz pastāvīgo dzīvesvietu, saskaņā ar kuriem uzskata, ka jebkurai personai, ieskaitot studentus, šīs direktīvas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajā gadījumā pastāvīgā dzīvesvieta ir Dānijā, ja šī persona tur dzīvo gadu vai 365 dienas divdesmit četrus mēnešu laikā.

Tomēr, lai izvairītos no nodokļu dubultas uzlikšanas:

- ja šo noteikumu piemērošana liek uzskatīt, ka personai ir divas dzīvesvietas, šās personas pastāvīgā dzīvesvieta ir tur, kur dzīvo personas laulātais un bērni,
- līdzīgos gadījumos Dānijas Karaliste apspriežas ar otru ieinteresēto dalībvalsti, lai noteiktu, kuru no dzīvesvietām ņemt vērā nodokļu uzlikšanai.

Pirms trīs gadu laika posma beigām Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, pārskatīs šajā punktā minēto izņēmumu un

vajadzības gadījumā pēc Komisijas priekšlikuma, pamatojoties uz Līguma 99. pantu, noteiks pasākumus, kas vajadzīgi izņēmuma atcelšanai.

4. Dalībvalstis informē Komisiju par 1. punktā minēto režīmu, tiklīdz tās izpilda 10. pantā paredzētos pienākumus. Komisija pēc tam šo režīmu dara zināmu pārējām dalībvalstīm.

10. pants

Nobeiguma noteikumi

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 1984. gada 1. janvārim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Ja šīs direktīvas praktiska piemērošana rada grūtības, attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes, savstarpēji vienojoties, pieņem vajadzīgos lēmumus, jo īpaši ievērojot konvencijas un Kopienas direktīvas savstarpējas palīdzības jomā.

3. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus tos savu tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. Komisija, apspriedusies ar dalībvalstīm, reizi divos gados Padomei un Eiropas Parlamentam iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu dalībvalstīs, īpaši saistībā ar pastāvīgas dzīvesvietas jēdzienu, un ierosina Kopienas noteikumus, kas vajadzīgi, lai visās dalībvalstīs ieviestu vienotu sistēmu.

11. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1983. gada 28. martā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. ERTL

PIELIKUMS

Šīs direktīvas 1. panta 1. punkta otrajā ievilkumā minēto nodokļu saraksts

BEĻĢIJA

- Taxe de circulation sur les véhicules automobiles

(Arrêté royal du 23 novembre 1965 portant codification des dispositions légales relatives aux taxes assimilées aux impôts sur les revenus – Moniteur belge du 18 janvier 1966),

- Verkeersbelasting op de autovoertuigen

(Koninklijk Besluit van 23 november 1965 houdende codificatie van de weettelijke bepalingen betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen – Belgisch Staatsblad van 18 januari 1966).

DĀNIJA

- Vægtafgift af motorkøretøjer (Bekendtgørelse Nr. 658 af 28. december 1977).

VĀCIJA

- Kraftfahrzeugsteuer (Kraftfahrzeugsteuergesetz – 1979),

- Kraftfahrzeugsteuer (Durchführungsverordnung – 1979).

GRIEĶIJA

- Τέλη κυκλοφορίας (N. 2367/53 ως ισχύει σήμερα).

FRANCIJA

- Taxe différentielle sur les véhicules à moteur

(Loi n° 77-1467 du 30 décembre 1977),

- Taxe sur les véhicules d'une puissance fiscale supérieure à 16 CV immatriculés dans la catégorie des voitures particulières

(Loi de finances 1979 – Article 1007 du code général des impôts).

ĪRIJA

- Motor vehicle excise duties

(Finance (Excise Duties) (Vehicles) Act 1952 as amended, and Section 94, Finance Act, 1973 as amended).

ITĀLIJA

- Tassa sulla circolazione degli autoveicoli

(TU delle leggi sulle tasse automobilistiche approvato con DPR n. 39 del 5 febbraio 1953 e successive modificazioni).

LUKSEMBURGA

- Taxe sur les véhicules automoteurs

Loi allemande du 23 mars 1935 (Kraftfahrzeugsteuergesetz) maintenue en vigueur par l'arrêté grand-ducal du 26 octobre 1944, modifiée par la loi du 4 août 1975 et les règlements grand-ducaux du 15 septembre 1975 et du 31 octobre 1975.

NĪDERLANDE

- Motorrijtuigenbelasting (wet on de motorrijtuigenbelasting 21 juli 1966, Stb 332 – wet van 18 december 1969/Stb 548).

APVIENOTĀ KARALISTE

- Vehicles excise duty (Vehicles (Excise) Act 1971).